

for naar der blot foreligger en Beslutning, Retten til at foretage saadanne Undersøgelser i Politianliggender, især hvor der som her nærmest kun er Tale om reent udvortes Forhold, møder de facto interstedes Modstand, hverken hos dem, der kunne Engelft, eller hos dem, der ikke kunne Engelft, eller hos dem, der kun usfuldstændigt kunne Engelft.

Kirc: Det er ikke mig, der har kastet det engelfte Valgsprog ind i Discussionen; det er den ærede Ordfører, og naar han da fortolker det anderledes, end det af en heel Nation er opfattet og endnu den Dag idag opfattes; saa forekommer det mig, at man skylder denne Nation, som ikke her har nogen Repræsentant tilstede, at fortolke det, som det sig bør. Enhver anden Fortolkning kalder jeg, som jeg tidligere har tilladt mig at sige, at vende op og ned paa Alt for at faae det til at passe til hvad man selv vil.

Nyholm: Jeg ønskede gjerne at udbede mig en lille Oplysning af den ærede Ordfører. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til de Vedtægter, der skulle udarbejdes. Jeg billiger naturligviis ganske det Forslag, at det kun skal være for den Deel af Landet, hvor Amtsraadet finder Anledning dertil, at der skal oprettes særegne Sundhedscommissioner; men naar det nu siden siges, at Forslag til Vedtægter for disse Sundhedscommissioner skulle udarbejdes paa den angivne Maade og forelægges Amtsraadene til Beslutning, for at de kunne faae den fornødne folkelige Charakter, saa veed jeg ikke, om der for det Tilfælde, at et Amt ikke finder Anledning til at oprette en Sundhedscommission i disse fredelige Aar, naar der maaffee ikke findes der saadanne bosatte Læger, som jeg har hørt, at man kan tage til Hjælp — om der da alligevel skal ske Conference med Amtsraadet i dette Amt, eller om det skal udelukkes fra Forhandlingerne over den Vedtægt, som i Tidens Længde kan blive nødvendig.

Ordføreren: Jeg forstaaer det saaledes, at der kun bliver Tale om Affattelsen af Vedtægter, hvor der er Sundhedscommissioner,

altsaa i samtlige Kjøbstæder og i de Landdistricter, hvor saadanne ere oprettede. For Kjøbstædernes Vedkommende er det Communalbestyrelserne og for Landdistricternes Vedkommende Amtsraadene, som supplere Rigsdagen, altsaa modtage Forslag fra Justitsministeriet, drøfte det, antage de's Paragrapher med eller uden Forandring og sende dem til dage til Justitsministeriet; og naar de da efter fornyet Forhandling eller strax vedtages, da gælde de for den Kreds, hvor Commissionen er, men ogsaa kun for den.

Nyholm: Men det vil have den uheldige Følge, at i de Amter, hvor der ikke er Anledning til at oprette Sundhedscommissioner, ville disse Vedtægter ikke faae den naturlige, folkelige Udvikling, som Udvalget saa smukt har ønsket skal finde Sted.

Madvig: Hvor der slet ikke er nogen Sundhedscommission, er der jo heller ikke saadanne locale Forhold tilstede, eller Amtsraadet erkender dem ikke for at være tilstede, og det vilde altsaa være uheldigt at frembringe Vedtægter, som svævede saaledes i det Almindelige. Det hele System gaaer jo ud paa, at Vedtægten skal fremkomme derved, at det almindelige, af Justitsministeriet udsendte Forslag bliver sammenholdt med og prøvet i Forbindelse med de virkelige paa det bestemte Sted foreliggende Forhold. Naar der nu i et vist Amt slet ikke udenfor Byerne er noget Sted, hvor saadanne Forhold findes, vilde der ogsaa mangle det naturlige Grundlag for en Prøvelse af Vedtægten, men det vil jo blive suppleret i de andre Amter.

Nyholm: Ja, jeg kan kun dertil svare, at dette jo naturligen vilde have tilfølge, at der ikke for Diebliffet vilde blive gjort Noget i den omhandlede Retning; men fordi der ikke for Diebliffet er Trang til en saadan Vedtægt, kan man dog tænke sig, at den i Tiden ved den forøgede Population vilde blive nødvendig, og det er med Hensyn til Udviklingen af disse Vedtægter, at der forekommer mig ønskeligt, at den, som Sundhedscollegiet skal bruge, kunde komme til at bereise Amterne og